

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 95/26/EB

frá 29. júní 1995

um breytingu á tilskipunum 77/780/EBE og 89/646/EBE um lánastofnanir, tilskipunum 73/239/EBE og 92/49/EBE um aðrar tryggingar en líftryggingar, tilskipunum 79/267/EBE og 92/96/EBE um líftryggingar, tilskipun 93/22/EBE um fjárfestingarfyrirtæki og tilskipun 85/611/EBE um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (UCITS), með það í huga að efla eftirlit á þessum sviðum

EVROÞUPINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum fyrsta og þriðja málslið 2. mgr. 57. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 11. maí 1995,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- (1) Komið hefur í ljós að þörf er á að breyta ákveðnum tilskipunum ráðsins í ákveðnum atriðum, til að mynda þarf að skilgreina almennan ramma utan um rekstur lánastofnana, váttryggingafélaga, fjárfestingarfyrirtækja og fyrirtækja um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (UCITS), nánar tiltekið tilskipunum 77/780/EBE ⁽⁴⁾ og 89/646/EBE, tilskipunum 73/239/EBE ⁽⁵⁾ og 92/49/EBE, tilskipunum 79/267/EBE ⁽⁶⁾ og 92/96/EBE, tilskipun 93/22/EBE ⁽⁷⁾ og tilskipun 85/611/EBE ⁽⁸⁾, með það í huga að auka eftirlit á þessum sviðum. Æskilegt er að gera sambærilegar ráðstafanir á sviði fjármálaþjónustu.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 229, 25. 8. 1993, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 52, 14. 2. 1994, bls. 15.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 9. mars 1994 (Stjtið. EB nr. C 91, 28. 3. 1994, bls. 61), sameiginleg afstaða ráðsins frá 6. júní 1994 (Stjtið. EB nr. C 213, 3. 8. 1994, bls. 29), ákvörðun Evrópuþingsins frá 26. október 1994 (Stjtið. EB nr. C 323, 21. 11. 1994, bls. 56).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 322, 17. 12. 1977, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 89/646/EBE (Stjtið. EB nr. L 386, 30. 12. 1989, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 228, 16. 8. 1973, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/49/EBE (Stjtið. EB nr. L 228, 11. 8. 1992, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 63, 13. 3. 1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/96/EBE (Stjtið. EB nr. L 360, 9. 12. 1992, bls. 1).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB nr. L 141, 11. 6. 1993, bls. 27.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB nr. L 375, 31. 12. 1985, bls. 3. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 88/220/EBE (Stjtið. EB nr. L 100, 19. 4. 1988, bls. 31).

- (2) Í þessum tilskipunum eru meðal annars ákvæði um hvaða skilyrði þarf að uppfylla áður en lögbærum yfirvöldum er heimilt að veita leyfi til að reka viðkomandi starfsemi.

- (3) Lögbær yfirvöld ættu ekki að veita fjármagnsfyrirtæki leyfi, eða viðhalda leyfi þess, ef nán tengsl milli þessa fyrirtækis og annarra einstaklinga eða lögpersóna geta hindrað yfirvöldin í að sinna eftirlitshlutverki sínu sem skyldi. Fjármagnsfyrirtæki sem hafa þegar hlotið leyfi verða einnig að fullnægja skilyrðum lögbærra yfirvalda að þessu leyti.

- (4) Skilgreiningin á hugtakinu „nán tengsl“, sem sett er fram í þessari tilskipun, byggir á lágmarksviðmiðunum og ekkert er því til fyrirstöðu að aðildarríkin geti notað hana við aðrar aðstæður en þær sem skilgreiningin gerir ráð fyrir.

- (5) Það eitt að hafa eignast verulegan hluta af fjármagni fyrirtækis leiðir ekki til viðskiptahagsmuna í skilningi þessarar tilskipunar, ef einungis hefur verið stofnað til eignaraðildarinnar sem tímabundinnar fjárfestingar sem dugir ekki til að hafa áhrif á uppbyggingu eða fjármálastefnu fyrirtækisins.

- (6) Þegar því er haldið fram að eftirlitsyfirvöld hafi gegnt eftirlitshlutverki sínu á fullnægjandi er átt við eftirlit á samstæðugrundvelli, sem verður að hafa með fjármagnsfyrirtæki, enda sé kveðið á um slíkt í lögum bandalagsins. Þegar svo ber undir verða yfirvöldin sem sótt er um leyfi til að vera fær um að benda á yfirvöld sem eru bær til að hafa eftirlit á samstæðugrundvelli með því fjármagnsfyrirtæki.

- (7) Í meginreglunum um gagnkvæma viðurkenningu og eftirlit heimaríkis er gengið út frá því að lögbær yfirvöld aðildarríkjanna veiti ekki eða afturkalli leyfi þegar til að mynda efni starfsáætlana, landfræðileg staðsetning eða eiginlegar aðgerðir benda ótvírætt til þess að fjármagnsfyrirtæki hafi valið réttarkerfi tiltekens aðildarríkis til að komast hjá strangari ákvæðum sem gilda í aðildarríkinu þar sem það hefur í hyggju að reka eða rekur þegar stærstan hluta starfsemi sinnar. Fjármagnsfyrirtæki sem er lögpersóna verður að hafa

leyfi í aðildarríkinu þar sem það er með skráða skrifstofu. Fjármagnsfyrirtæki sem er ekki lögbær verður að hafa aðalskrifstofu sína í aðildarríkinu þar sem það hefur fengið leyfi. Að auki verða aðildarríkin að krefjast þess að aðalskrifstofa fjármagnsfyrirtækis sé alltaf í heimaríkinu og starfi þar í raun og veru.

- (8) Rétt er að gera ráð fyrir þeim möguleika að skipst sé á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem í krafti stöðu sinnar stuðla að því að auka stöðugleika fjármálakerfisins. Til að vernda þá leynd sem hvílir yfir upplýsingunum verður að gæta þess að fjöldi viðtakenda sé mjög takmarkaður.
- (9) Tiltekið athæfi, svo sem svik eða innherjaviðskipti, getur haft áhrif á stöðugleika fjármálakerfisins og hve heilsteyp það er, jafnvel þegar það snertir önnur fyrirtæki en fjármagnsfyrirtæki.
- (10) Nauðsynlegt er að fastsetja við hvaða skilyrði slík upplýsingaskipti eru heimiluð.
- (11) Þegar kveðið er á um að einungis megi framsenda upplýsingar liggi fyrir skýlaust samþykki lögbærra yfirvalda, geta þau, þegar svo ber undir, sett það skilyrði fyrir samþykki sínu að farið sé að ströngum fyrirmælum.
- (12) Einnig ætti að heimila skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda annars vegar og seðlabanka og annarra stofnana sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála hins vegar og, eftir atvikum, annarra opinberra yfirvalda sem annast eftirlit með greiðslukerfum.
- (13) Í tilskipun 85/611/EBE ber að setja sömu reglur um þagnarskyldu gagnvart yfirvöldum sem úthluta leyfum til og hafa eftirlit með fyrirtækjum um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum, og fyrirtækjum sem leggja af mörkum til þessarar starfsemi, og kveða á um sömu tækifæri til að skiptast á upplýsingum og veitt eru yfirvöldum sem hafa það hlutverk að úthluta leyfum og hafa eftirlit með lánastofnunum, fjárfestingarfyrirtækjum og váttryggingafélögum.
- (14) Með þessari tilskipun eru öll ákvæði sem gilda um upplýsingaskipti milli yfirvalda á fjármálasviðinu í heild samræmd eins og kveðið er á um í tilskipun 93/22/EBE.
- (15) Með það í huga að auka eftirlit með fjármagnsfyrirtækjum og vernda viðskiptavinum slíkra fyrirtækja skal mæla fyrir um að löggiltum endurskoðanda beri skylda til að upplýsa lögbær yfirvöld jafnharðan, í þeim til-

vikum sem kveðið er á um í þessari tilskipun, komist hann við störf sín á snoðir um tiltekin málsatvik sem geta haft alvarlegar afleiðingar fyrir fjárhagsstöðu eða stjórnsýslu og reikningshald fjármagnsfyrirtækis.

- (16) Með hliðsjón af settu markmiði er æskilegt að aðildarríkin kveði á um að sama skylda gildi í öllum tilvikum þegar endurskoðandi kemst á snoðir um slík málsatvik við störf sín í fyrirtæki sem hefur nán tengsl við fjármagnsfyrirtæki.
- (17) Skylda endurskoðenda til að upplýsa lögbær yfirvöld við vissar aðstæður um tiltekin málsatvik og ákvarðanir, sem varða fjármagnsfyrirtæki og þeir hafa komist á snoðir um við störf sín í fyrirtækjum sem eru ekki fjármagnsfyrirtæki, breytir í sjálfu sér ekki eðli starfa þeirra í viðkomandi fyrirtæki né heldur með hvaða hætti þeir inna störf sín af hendi í fyrirtækinu.
- (18) Samþykkt þessarar tilskipunar er best til þess fallin að ná tilsettum markmiðum og einkum er hún vel til þess fallin að styrkja umboð lögbærra yfirvalda. Þessi tilskipun tekur aðeins til þeirra lágmarkskrafna sem uppfylla þarf til að ná þessum markmiðum og gengur ekki lengra en nauðsyn krefur í því tilliti.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað hugtaksins „fjármagnsfyrirtæki“ komi í þessari tilskipun:

- „lánastofnun“ þar sem um er að ræða breytingar á tilskipunum 77/780/EBE og 89/646/EBE;
- „váttryggingafélag“ þar sem um er að ræða breytingar á tilskipunum 73/239/EBE og 92/49/EBE og „líftryggingafyrirtæki“ þar sem um er að ræða breytingar á tilskipunum 79/267/EBE og 92/96/EBE;
- „fjárfestingarfyrirtæki“ þar sem um er að ræða breytingar á tilskipun 93/22/EBE;
- „fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (UCITS) eða fyrirtæki sem leggur af mörkum til starfsemi þess“ þar sem um er að ræða breytingar á tilskipun 85/611/EBE.

2. gr.

1. — Sem fimmti undirliður í 1. gr. tilskipunar 77/780/EBE,
  - sem liður í 1. gr. tilskipunar 92/49/EBE,

- sem m-liður í 1. gr. tilskipunar 92/96/EBE,
- sem 15. tölul. í 1. gr. tilskipunar 93/22/EBE,

gengið úr skugga um að jafnan sé farið að skilyrðunum sem um getur í þessari málsgrein.“

3. gr.

komi eftirfarandi skilgreining:

„náin tengsl“: þegar tveir eða fleiri einstaklingar eða lögpersónur tengjast í gegnum:

- (a) „viðskiptahagsmuni“, hér er átt við eignarhald á minnst 20% atkvæðisréttar eða fjármagns fyrirtækis, beint eða með yfirráðarétti; eða
- (b) „yfirráð“, hér er átt við tengsl á milli móðurfyrirtækis og dótturfyrirtækis, í öllum tilvikunum sem vísað er til í 1. og 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE(*), eða sambærileg tengsl milli einstaklings eða lögpersónu og fyrirtækis; einnig skal litið á dótturfyrirtæki dótturfyrirtækis sem dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis sem er í forsvari fyrir þessi fyrirtæki.

Þegar svo ber undir að tveir eða fleiri einstaklingar eða lögpersónur eru varanlega tengdar sömu persónunni með yfirráðatengslum skal einnig litið á það sem náin tengsl milli aðila.

(*) Stjótíð. EB nr. L 193, 18. 7. 1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 90/605/EBE (Stjótíð. EB nr. L 317, 16. 11. 1990, bls. 60).“

2. Eftirfarandi undirgreinar bætast við í lok:

- 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 77/780/EBE,
- 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 93/22/EBE,
- 1. mgr. 8. gr. tilskipunar 73/239/EBE,
- 1. mgr. 8. gr. tilskipunar 79/267/EBE:

„Ef náin tengsl eru fyrir hendi milli fjármagnsfyrirtækis og annarra einstaklinga eða lögpersóna skulu lögbær yfirvöld einungis veita leyfi ef sýnt er að þessi tengsl koma ekki í veg fyrir að þau sinni eftirlitshlutverki sínu.

Lögbær yfirvöld skulu jafnframt synja um leyfi ef lög og stjórnsluákvæði þriðja lands, sem gilda um einn eða fleiri einstaklinga eða lögpersónu sem fyrirtækið hefur náin tengsl við, eða vandkvæði tengd framkvæmd þeirra koma í veg fyrir að þau geti sinnt eftirlitshlutverki sínu sem skyldi.

Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að fjármagnsfyrirtæki veiti þeim nauðsynlegar upplýsingar svo þau geti

1. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 8. gr. tilskipunar 73/239/EBE og 8. gr. tilskipunar 79/267/EBE:

„1a. Aðildarríkin skulu krefjast þess að aðalskrifstofur váttryggingafélaga séu staðsettar í sama aðildarríki og skráðar skrifstofur þeirra.“

2. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 3. gr. tilskipunar 77/780/EBE:

„2a. Hvert aðildarríki um sig skal krefjast þess að:

- lánastofnanir sem eru lögpersónur, og hafa skráða skrifstofu samkvæmt eigin landslögum, hafi aðalskrifstofu sína í sama aðildarríki og skráða skrifstofu sína,
- aðrar lánastofnanir hafi aðalskrifstofu í því aðildarríki sem gaf út leyfi og þar sem starfsemi þeirra fer fram í raun.“

4. gr.

1. Í 16. gr. tilskipunar 92/49/EBE og 15. gr. tilskipunar 92/96/EBE bætist eftirfarandi málsgrein við:

„5a. Þrátt fyrir 1. til 4. mgr. geta aðildarríkin leyft skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og:

- yfirvalda sem annast eftirlit með stofnunum sem tengjast félagsslitum og gjaldþrotaskiptum fjármagnsfyrirtækja og annarri ámóta meðferð, eða
- yfirvalda sem annast eftirlit með einstaklingum sem sjá um lögboðna endurskoðun reikninga váttryggingafélaga, lánastofnana, fjárfestingarfyrirtækja og annarra fjármagnsfyrirtækja, eða
- óháðra tryggingafræðinga váttryggingafélaga sem annast lögboðið eftirlit með þeim fyrirtækjum, svo og stofnana sem annast eftirlit með þessum tryggingafræðingum.

Aðildarríki sem nýta sér þann kost sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- upplýsingarnar skulu fengnar til að annast eftirlit eins og um getur í fyrstu undirgrein,
- um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði 1. mgr. um þagnarskyldu,

- séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og þá einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld, einstaklingar og stofnanir geta þegið upplýsingar samkvæmt þessari málsgrein.“

2. Í 12. gr. tilskipunar 77/780/EBE og 25. gr. tilskipunar 93/22/EBE bætist eftirfarandi málsgrein við:

„5a. Þrátt fyrir 1. til 4. mgr. geta aðildarríkin leyft skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og:

- yfirvalda sem annast eftirlit með stofnunum sem tengjast félagsslitum og gjaldþrotaskiptum fjármagnsfyrirtækja og annarri ámóta meðferð, eða
- yfirvalda sem annast eftirlit með einstaklingum sem sjá um lögboðna endurskoðun reikninga vátryggingafélaga, lánastofnana, fjárfestingarfyrirtækja og annarra fjármagnsfyrirtækja.

Aðildarríki sem nýta sér þann kost sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- upplýsingarnar skulu fengnar til að annast eftirlit eins og um getur í fyrstu undirgrein,
- um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði 1. mgr. um þagnarskyldu,
- séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og þá einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld geta þegið upplýsingar samkvæmt þessari málsgrein.“

3. Í 12. gr. tilskipunar 77/780/EBE, 16. gr. tilskipunar 92/49/EBE, 25. gr. tilskipunar 93/22/EBE og 15. gr. tilskipunar 92/96/EBE bætist eftirfarandi málsgrein við:

„5b. Þrátt fyrir 1. til 4. mgr. geta aðildarríkin, með það að markmiði að auka stöðugleika fjármálakerfisins og gera það heilsteypara, leyft skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem hafa það hlutverk samkvæmt lögum að ljósra upp um og rannsaka brot á félagarétti.

Aðildarríki sem nýta sér þann kost sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- upplýsingarnar skulu fengnar til að annast eftirlit eins og um getur í fyrstu undirgrein,
- um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði 1. mgr. um þagnarskyldu,
- séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og þá einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Ef svo ber undir í aðildarríki að yfirvöld eða stofnanir, sem um getur í fyrstu undirgrein, njóta við uppljóstranir eða rannsóknir sínar aðstoðar einstaklinga, sem hafa verið tilnefndir í þessu skyni vegna sérþekkingar sinnar en starfa ekki á vegum hins opinbera, er heimilt að láta hugsanleg upplýsingaskipti, sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, ná einnig til slíkra einstaklinga með þeim skilyrðum sem sett eru í annarri undirgrein.

Við beitingu síðasta undirliðar annarrar undirgreinar ber yfirvöldum eða stofnunum sem um getur í fyrstu undirgrein að gera lögbæru yfirvöldunum sem afhentu upplýsingarnar grein fyrir nöfnum og umboði einstaklinganna sem eiga að fá þær.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld eða stofnanir geta þegið upplýsingar samkvæmt þessari málsgrein.

Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 31. desember 2000, taka saman skýrslu um beitingu ákvæða þessarar málsgreinar.“

4. Í stað 6. mgr. 12. gr. tilskipunar 77/780/EBE og 6. mgr. 25. gr. tilskipunar 93/22/EBE komi eftirfarandi:

„6. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki koma í veg fyrir að lögbært yfirvald veiti:

- seðlabönkum og öðrum stofnunum sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála,
- eftir atvikum, öðrum opinberum yfirvöldum sem annast eftirlit með greiðslukerfum,

upplýsingar sem koma að haldi við störf þeirra, né heldur skulu þau koma í veg fyrir að þessi yfirvöld eða stofnanir komi á framfæri við lögbær yfirvöld upplýsingum sem þau geta þurft á að halda með tilliti til 4. mgr. Um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt þessari grein.“

5. Í 16. gr. tilskipunar 92/49/EBE og 15. gr. tilskipunar 92/96/EBE bætist eftirfarandi málsgrein við:

„5c. Aðildarríkin geta leyft lögbærum yfirvöldum að veita:

- seðlabönkum og öðrum stofnunum sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála,
- eftir atvikum, öðrum opinberum yfirvöldum sem annast eftirlit með greiðslukerfum,

upplýsingar sem koma að haldi við störf þeirra og leyft þessum yfirvöldum eða stofnunum að koma á framfæri við lögbær yfirvöld upplýsingum sem þau geta þurft á að halda með tilliti til 4. mgr. Um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt þessari grein.“

6. Eftirfarandi 8. mgr. bætist við 12. gr. tilskipunar 77/780/EBE:

„8. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld sendi upplýsingarnar sem um getur í 1. til 4. mgr. til greiðslujöfnunarstöðvar eða samþærilegrar stofnunar, sem er heimilt samkvæmt landslögum að annast greiðslujöfnun eða uppgjör á markaði í viðkomandi aðildarríki, ef þau telja það nauðsynlegt til að tryggja snurðulausa starfsemi þessara stofnana með hliðsjón af vanskilum eða hugsanlegum vanskilum á markaðinum. Um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt 1. mgr. Aðildarríkin skulu þó tryggja að einungis sé heimilt að afhenda upplýsingar, sem eru fengnar samkvæmt 2. mgr., í tilvikum sem um getur í þessari málsgrein, að fyrir liggi skýlaust samþykki lögbærra yfirvalda sem fyrst létu þær í té.“

7. Í stað 2., 3. og 4. mgr. 50. gr. tilskipunar 85/611/EBE komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin skulu kveða á um að allir þeir sem vinna fyrir eða hafa unnið fyrir lögbær yfirvöld, sem og endurskoðendur eða sérfræðingar sem koma fram fyrir hönd lögbærra yfirvalda, séu bundnir þagnarskyldu. Þetta merkir að þeir mega hvorki skýra einstaklingum né yfirvöldum frá trúnaðarmálum sem þeir öðlast vitneskju um við skyldustörf sín, nema um sé að ræða samantekt eða útdrátt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstök fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum, verðbréfafyrirtæki og fjárvörslufyrirtæki (hér á eftir nefnd fyrirtæki sem leggja af mörkum til starfsemi þeirra), nema um sé að ræða mál sem heyra undir hegningarlög.

Ef fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum, eða fyrirtæki sem leggur af mörkum til starfsemi þess, er lýst gjaldþrota eða tekið nauðugt til skiptameðferðar, má engu að síður skýra frá trúnaðarmálum fyrir rétti snerti þau ekki þriðja aðila sem hefur tekið þátt í að reyna að bjarga fyrirtækinu.

3. Ákvæði 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld í hinum ýmsu aðildarríkjum skiptist á upplýsingum í samræmi við þessa tilskipun eða aðrar tilskipanir sem gilda um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum eða fyrirtæki sem leggja af mörkum til starfsemi þeirra. Um slíkar upplýsingar skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt 2. mgr.

4. Aðildarríkjunum er aðeins heimilt að gera samstarfssamninga, sem kveða á um upplýsingaskipti við lögbær yfirvöld í þriðju löndum, ef á upplýsingunum hvílir þagnarskylda í að minnsta kosti sama mæli og kveðið er á um í þessari grein.

5. Lögbær yfirvöld sem fá vitneskju um trúnaðarmál í samræmi við 2. eða 3. mgr. mega einungis nota hana við störf sín:

- til að fylgjast með því að skilyrði fyrir því að hefja rekstur fyrirtækis um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum, eða fyrirtækis sem leggur af mörkum til starfsemi þess, séu uppfyllt og til að auðvelda eftirlit með rekstri slíkrar starfsemi, með stjórnunar- og bókhaldsaðferðum og innri eftirlitskerfum, eða
- til að beita refsiakvæðum, eða
- við málskot sem efnt er til vegna ákvarðana lögbærra yfirvalda, eða
- við málshöfðun sem stofnað er til samkvæmt 2. mgr. 51. gr.

6. Ákvæði 2. og 5. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir upplýsingaskipti:

- a) innan aðildarríkis, ef um fleiri en ein lögbær yfirvöld er að ræða; eða
- b) innan aðildarríkis eða milli aðildarríkja, milli lögbærra yfirvalda og:
  - yfirvalda sem annast opinbert eftirlit með lána- stofnunum, fjárfestingarfyrirtækjum, váttryggingafélögum og öðrum fjármálastofnunum og yfirvalda sem annast eftirlit með fjármála- mörkuðum,
  - stofnana sem tengjast félagsslitum eða gjaldþrotameðferð fyrirtækja um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum, og fyrirtækja sem leggja af mörkum til starfsemi þeirra, eða annarri ámóta meðferð,
  - einstaklinga sem annast framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar á reikningum váttryggingafélaga, lánastofnana, fjárfestingarfyrirtækja og annarra fjármálastofnana,

þegar þau gegna eftirlitshlutverki sínu, og þau skulu heldur ekki koma í veg fyrir að stofnunum sem stjórna bótakerfum séu veittar nauðsynlegar upplýsingar svo þær geti innt störf sín af hendi. Um slíkar upplýsingar skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt 2. mgr.

7. Þrátt fyrir 2. til 5. mgr. geta aðildarríkin leyft skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og:

- yfirvalda sem annast eftirlit með stofnunum sem tengjast félagsslitum og gjaldþrotaskiptum fjármagnsfyrirtækja og annarri ámóta meðferð, eða
- yfirvalda sem annast eftirlit með einstaklingum sem sjá um lögboðna endurskoðun reikninga váttryggingafélaga, lánastofnana, fjárfestingarfyrirtækja og annarra fjármagnsfyrirtækja.

Aðildarríki sem nýta sér þann kost sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- upplýsingarnar skulu fengnar til að annast eftirlit eins og um getur í fyrstu undirgrein,
- um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði 2. mgr. um þagnarskyldu,
- séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og þá einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld geta þegið upplýsingar samkvæmt þessari málsgrein.

8. Þrátt fyrir 2. til 5. mgr. geta aðildarríkin, með það að markmiði að auka stöðugleika fjármálakerfisins og gera það heilsteypara, leyft skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem hafa það hlutverk samkvæmt lögum að ljósra upp um og rannsaka brot á félagarétti.

Aðildarríki sem nýta sér þann kost sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- upplýsingarnar skulu fengnar til að annast eftirlit eins og um getur í fyrstu undirgrein,
- um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði 2. mgr. um þagnarskyldu,
- séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og

þá einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Ef svo ber undir í aðildarríki að yfirvöld eða stofnanir, sem um getur í fyrstu undirgrein, njóta við upplýstranir eða rannsóknir sínar aðstoðar einstaklinga, sem hafa verið tilnefndir í þessu skyni vegna sérþekkingar sinnar en starfa ekki á vegum hins opinbera, er heimilt að láta hugsanleg upplýsingaskipti, sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, ná einnig til slíkra einstaklinga með þeim skilyrðum sem sett eru í annarri undirgrein.

Við beitingu síðasta undirliðar annarrar undirgreinar ber yfirvöldum eða stofnunum sem um getur í fyrstu undirgrein að gera lögbæru yfirvöldunum sem afhentu upplýsingarnar grein fyrir nöfnum og umboði einstaklinganna sem eiga að fá þær.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld eða stofnanir geta þegið upplýsingar samkvæmt þessari málsgrein.

Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 31. desember 2000, taka saman skýrslu um beitingu ákvæða þessarar málsgreinar.

9. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki koma í veg fyrir að lögbært yfirvald veiti seðlabönkum og öðrum stofnunum sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála upplýsingar sem koma að haldi við störf þeirra, né heldur skulu þau koma í veg fyrir að viðkomandi yfirvöld eða stofnanir komi á framfæri við lögbær yfirvöld upplýsingum sem þau geta þurft á að halda með tilliti til 5. mgr. Um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt þessari grein.

10. Ákvæði þessarar greinar skulu koma ekki í veg fyrir að lögbær yfirvöld sendi upplýsingarnar sem um getur í 2. til 5. mgr. til greiðsluöfnunarstöðvar eða sambærilegrar stofnunar, sem er heimilt samkvæmt landslögum að annast greiðsluöfnun eða uppgjör á markaði í viðkomandi aðildarríki, ef þau telja það nauðsynlegt til að tryggja snurðulausa starfsemi þessara stofnana með hliðsjón af vanskilum eða hugsanlegum vanskilum á markaðinum. Um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt 2. mgr. Aðildarríkin skulu þó tryggja að einungis sé heimilt að afhenda upplýsingar, sem eru fengnar samkvæmt 3. mgr., í tilvikum sem um getur í þessari málsgrein, að fyrir liggi skýlaust samþykki lögbærra yfirvalda sem fyrst létu þær í té.

8. Þar að auki geta aðildarríkin, þrátt fyrir ákvæðin sem um getur í 2. og 5. mgr. og samkvæmt heimild í lögum, heimilað að vissar upplýsingar séu veittar öðrum deildum stjórnarskrifstofa, sem bera ábyrgð á löggjöf um eftirlit með fyrirtækjum um sameiginlega fjár-

festingu í framseljanlegum verðbréfum, og fyrirtækjum sem leggja af mörkum til starfsemi þeirra, lánastofnunar, fjármálastofnunar, fjárfestingarfyrirtækjum og váttryggingafélögum svo og eftirlitsmönnum sem koma fram fyrir hönd þessara deilda.

Slíkar upplýsingar má þó aðeins veita þegar þess er þörf vegna eftirlits með starfsemi.

Þó skulu aðildarríkin kveða á um að upplýsingar sem fengnar eru samkvæmt 3. og 6. mgr. megi aldrei veita í þeim tilvikum sem um getur í þessari málsgrein nema fyrir liggja skýlaust samþykki þeirra yfirvalda sem veittu upplýsingarnar.“

5. gr.

Eftirfarandi bætist við:

- í tilskipun 77/780/EBE, sem 12. gr. a,
- í tilskipun 92/49/EBE, sem 16. gr. a,
- í tilskipun 92/96/EBE, sem 15. gr. a,
- í tilskipun 93/22/EBE, sem 25. gr. a,
- og í tilskipun 85/611/EBE, sem 50. gr. a,

svohljóðandi:

„1. Aðildarríkin skulu að lágmarki kveða á um að:

a) hverjum þeim einstaklingi, sem til þess hefur heimild í skilningi tilskipunar 84/253/EBE(*) og annast í fjármagnsfyrirtæki það verk sem er lýst í 51. gr. tilskipunar 78/660/EBE(**), 37. gr. tilskipunar 83/349/EBE eða 31. gr. tilskipunar 85/611/EBE eða annað lögboðið verk, skuli skylt að upplýsa jafnharðan lögbær yfirvöld um málsatvik eða ákvörðun varðandi fyrirtækið, sem viðkomandi hefur orðið áskynja um í starfi sínu og getur:

- falist í því að efnislega er gengið á svig við lög eða stjórnsluákvæði, sem fjalla um skilyrði fyrir veitingu leyfis, eða sem fjalla sérstaklega um starfrækslu fjármagnsfyrirtækja, eða
- haft áhrif á áframhaldandi rekstur fjármagnsfyrirtækisins, eða
- leitt til þess að ekki er skrifað upp á reikningana eða að fyrirvarar eru settir;

b) þessum sama einstaklingi ber skylda til að upplýsa um málsatvik og ákvarðanir, sem hann verður áskynja um við starf sitt eins og um getur í a-lið, í fyrirtæki sem hefur náin tengsl vegna yfirráðatengsla við fjármagnsfyrirtækið þar sem hann vinnur framangreint verk.

2. Ekki skal litið svo á að það athæfi einstaklinga, sem til þess hafa heimild í skilningi tilskipunar 84/253/EBE, í góðri trú að upplýsa lögbær yfirvöld um málsatvik eða ákvarðanir samkvæmt 1. mgr., sé brot á þagnarskyldu sem komið hefur verið á með samningi eða lögum eða stjórnsluákvæðum og skal ekki kalla þá til ábyrgðar með neinum hætti.

(*) Stj. tíð. EB nr. L 126, 12. 5. 1984, bls. 20.

(**) Stj. tíð. EB nr. L 222, 14. 8. 1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 90/605/EBE (Stj. tíð. EB nr. L 317, 16. 11. 1990, bls. 60).“

6. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 18. júlí 1996. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglum um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. júní 1995.

Fyrir hönd

Evrópuþingsins,

K. HÄNSCH

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. BARNIER

forseti.